

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theatrum Asceticum, Sive Meditationes Sacrae

Neumayr, Franz

Ingolstadii [u.a.], 1747

VD18 14516888

Meditatio IV. Misericordia recipiens, sive Filius orodigus in amplexu Paterno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54686)

MEDITATIO IV. MISERICORDIA RECIPIENS

SIVE FILIUS PRODIGUS

in amplexu paterno.

ARGUMENTUM.

Andem victoria difficultatis, quæ poenitentiae con-
siliium ad tempus sufflaminat, gaudium parit, na-
sciturum ab experientia Misericordiae, qua Deus
recipit peccatorem redeuntem ad se. Rem exhibet,
qui est praesentis Meditationis

- Materia :** Filius Prodigus *in amplexu paterno.*
Puncta duo : 1. Gaudium Patris.
2. Felicitas Filii.
Fructus, Læta spes veniæ de peccatis.
Propositum, Exercitium doloris de vita malè acta continuandum
usque ad mortem.
Chorus Exhibet Solatia Poenitentium.

PERSONÆ.

Uranus.
Philanthropus.
Prodigus.
Frater Prodigii.
Mercenarius.

Ssss 2 PRO.

PROLOGUS.

Reflexio in Meditationem præteritam, & Præparatio
ad præsentem,

Fides. Ratio.

Ratio. IO! * quàm alia subito se aperit Regio!
Prava in directa, aspera in vias planas, Luc. 3.
Mutata invenio.

Fides. Tantum potuit heroica resolutio.

Nunquid prædixi tibi:

Fac, quod potes:

Et faciet Deus, quod tu non potes!

Initium pœnitentiæ solet esse difficile,

Sed profectio plena solatio.

Pergamus:

Pergentibus, obvium se feret Dominus.

Ratio. Quid? obvius erit Dominus?

Heu me! & nullos video montes,

Qui cadant super me!

Nulli sunt colles, qui operiant me!

A R I A

I.

Subtrahe radios, auree Phæbe!

Irrue supra me, squalida nox!

Terra te aperi, latebras præbe,

Aures ne feriat Domini vox!

Oculos Dei offensi subire

Ego ut velim (ah! obsecro te)

* Exhibetur jucunda planities.

Im.

Improperantem ut cogar audire,
(Mori nam malim) ne adige me!

Deus est DEUS (ô Nomen tremendum!)
Deus supremus Regentium Rex,
Vilis cui Homulus (scelus horrendum!)
Dixit: *Rex nullus, & nulla est lex!*
Timor, & Horror, & Dolor, & Pudor
Impete uno obruite me!
Opprime animum gelide Sudor,
Deum ne videam, opprime me!

Fides. Quid tristitia adeo sibi volunt lamenta?
Deum cum nomino,
Nunquid Tyrannum nomino,
Quem juvant ejulatus, & oblectant tormenta!

Ratio. Magnus est Dominus, & offensus à me!
Judex est rigidus, & iratus in me!
Non horream? non doleam?
Non erubescam, Domine? non timeam te?

Fides. Talis est Deus, qualis es tu,
Cum peccatore *rigidus*, cum innocente *innocens*,
Cum poenitente *poenitens*.

A R I A

I.

Color Ictericus
Decipit oculum:
Ludit te Phantasia,
Corrige animum:
Vera de Deo *idea* non fit,
Nisi tranquilla, & pura mens sit.

Ssss 3

2. Quæ

2.

Quæ à te p̄icta est
Species Numinis,

Rigidi vera est

Species Judicis:

Faciem Patris induere scit,

Homo ex Reo si pœnitens fit.

Ratio. Ah! credam spei suavissima?

Fides. Modicæ fidei!

Quousque non cessabis ambigere?

Qui tam diu te exspectavit patienter *connivens*,

Qui tot modis restitantiem urfit

Misericorditer *puniens*,

Qui tot gratiis *animavit*

Cum primis pœnitentiæ molestiis pugnantiem,

Nunquid jam dubitabit clementer *recipere*

Seipsum triumphantem?

Desine vani timoris, & me sequere. *

Ratio. Heu argumentum exhibes novi mæroris.

Peccatum meum est contra me!

Peccatum grande nimis, *Dei Filius occisus à me!*

Fides. Nunquid occidisse, pœnitet te?

Ratio. Pœnitet amarissimè!

Fides. Satis est: *Vade in pace!*

Ecce talis pœnitenti occurrit Dominus,

O quàm ab illo, quem tibi finxeras, alius.

Nunquid stringit gladium, aut vibrat fulmina?

Imò ne possint ferire, affixa cruci sunt Brachia:

In amplexum extendit, irruet,

Et, quod offert inclinato capite,

Pacis osculum accipe.

* Exhibitio Crucifixi.

Ratio.

Ratio. Deficio ex amoris dulcedine!

Fides. Optabile deliquium ad pedes Misericordiae.

A R I A.

1.

O homines, non homines,
Præ belluis feroces,
Non cicurat vos tanta spes?...
Non animos atroces
Frangit clementia,
Quæ post millena crimina,
Quæ ausi sunt patrare,
Reos de venia
Æterna per supplicia
Vetat desperare!

2.

Stupenda res! clementia
Dum vetat desperare,
Hac nonne indulgentia
Vos cogit se amare?...
Sed, heu! fallo me!
Dilata nocet ultio:
Et quos, si fulminare
Vult Deus propere,
Damnabit Desperatio,
Jam solet Spes damnare.

MEDI-

MEDITATIONIS IV

De Filio Prodigio
in amplexu paterno

PUNCTUM I.

Patris Gaudium.

SCENA I.

Uranus. Adelpus.

U*Ranus in horto deambulans ad auram post meridiem, Gen. 3. Sic curas lenio, quibus premitur paternum Cor, Fili mi, ex fratris tui junioris absentia. Usque modò operor, Joan. 5. Et quod ad sensum in horto ago, idem in animo Anthropi per gratiam præsto. Fodio, puto, rigo! & ô quanti pretii succus est, quem affundo!... Sed tandem nec impensarum pœnitet, nec laboris: vides in hac arbore, quid sperem? * Ecce flores apparuerunt, Cant. 2. Flores fructus parturiunt, Cant. 7. Fructus dignos pœnitentiæ, Luc. 3. Redibit Prodigus meus, redibit ad Patrem, Philanthropo Duce. Expectans expecto, & desiderio desidero revertentem amplecti. Adelpus. Spem tuam, optime Pater, nimius amor alit. Ego verò nihil de fratre spero: neque si rediret etiam pœnitens, recipiendum esse in gratiam iudico. Vel enim bene est illi cum Satana, cui servit, vel malè? Si bene, quæ spes est deserturum infame servitium, quod delectat? Si malè, scilicet non ab amore illectus, sed à tristi necessitate coactus respiciet Patrem: Quid dignus est, ut respiciatur? Uran. Dignus est, modò redeat*

* Arbor flores habens in medio horti prostat.

feriò

feriò pœnitens. Tu argutaris: Sed qui amat, non disputat: Nescis, quid sit esse Patrem, & Patrem Filii tantò pretiò adoptati, quantij est sanguis mei Philanthropi. *Adelph.* Adoro amorem, sed timeo honori. Memento, quòd Pater sis, sed nec obliviscere, quòd sis Dominus, Rex, & Judex: nimia clementia exponit contemptui: neque consulit Majestati, quem subditi impunè offendunt. Tu jubes ire nos per universum mundum, & prædicare Evangelium omni Creaturæ: imus: & in fame ac siti, in laboribus multis, in ærumnis supra modum, in mortibus frequenter annuntiamus populo tuo scelera eorum: Quid fit? (da veniam, Pater, loquenti ferventiùs! nam *tabescere me fecit Zelus meus!* Psal. 118.) Ridemur! *apostrophamur!* tanquam *peripsema* hujus mundi facti sumus! 1. Cor. 4. Arma, quibus tueamur sive nos, sive te, alia non dedisti, NISI HUNC CRUCIFIXUM: atque sperabas nempe, *in hoc signo* universum orbem debellatum iri! verùm Deum inermem, Deum in cruce quis reveretur? Equidem amor tam admirabilis debebat emollire etiam lapidea pectora, ut liquecerent in lacrimas pœnitentiæ: contrarium experimur, & expansa in amplexum brachia, caput inclinatum ad pacis osculum, cor apertum in amoris affectum audaciam non frangunt, sed animant: plerique propterea temerariè mali sunt, quia ex cruce cognoscunt, quàm bonus sis. *Uran.* Quos bonitas non movet, illis prædicare severitatem: Filium, quem Salvatorem esse volui, eundem constitui Judicem universorum. Dicite peccatoribus: Ecce HIC JESUS, quem *instar agni* videtis immolatum pro vobis in cruce, hic idem *venturus est judicare vivos & mortuos!* describite horrendam illam diem, in qua mutatus in leonem Agnus irrugiet rugitu horribili, everfuro orbem terrarum! narrate terrificum apparatus, rigidissimum processum, inevitabilem executionem sententiæ morte æterna perempturæ, quotquot offensam justiciam in tempore non

Tttt

pla-

placaverint sibi ; Eja ! non habetis arma alia , præter nudam crucem ? non hic gladius utraque parte acutus animos lethali vulnere per aures transverberat ? *Adelph.* Ah ! de futuris peccator non angitur . Si vis , Pater , ut cum fructu prædicemus , da potestatem vindices scelerum flammæ evocandi de Cœlo , igne devorante consumpturas obtinatos ad reliquorum terrorem . Imò (neque enim citius finem habebit peccatum) si tuo honori efficaciter consultum cupis , jam nunc finem tempori ponis . Sonet , obsecro , novissima tuba ! surgant mortui de monumentis ! descendat de cruce JESUS , & fulminantibus nubibus insidens , in valle Josaphat tribunal impiis ferale constituat ! Diutius connivere si placet , desine mirari , Pater , quòd pauci tui verbi Præcones hilariter labore fungantur , Prædicant minas : minarum nulla se veritas exhibet : irasci poteris , si cum Jona missi ad Ninivitas fugiant in Tharsis , ne te , & se exponant risui civitatum ? parcius , ajunt , clama , ô bone ! nondum obscuravit se sol ! nondum argentea luna sanguineo colore se pinxit ! cum stellæ de cœlo cadent , tunc audiemus , quid dicas . Ipse ille Prodigus tuus , cujus reditum adeò cupidè ambis , cum sub tabellarii persona reducere vellem hominem , quid respondit ? recitavi verba : *si paucis ante mortem horis reversus fuero , satis est !* dicebat : recole animo Pater tam crudum responsum : colliges , quid sperandum sit tibi : repeto : etiam Philanthropus mecum oleam , ac operam perdidit : Prodigus aut non redibit , aut non nisi coactus redibit à necessitate , quæ forsitan interea decoctorem oppressit : à pœnitentia coacta autem quæ in tuum amorem redundare gloria possit , ego non intelligo . *Uran.* Itaque reducem quoque ut excludam à mea domo , neque pro filio recipiam ultra , hoc tu judicas mihi honori fore ? *Adelph.* Amplius desidero . Venientem ut tradas tortoribus velim , formatoque judicio ex computo expensarum , quem attuli tibi , condem-

nes ad supplicium, donec qui satisfacere non potest pro peccatis suis, saltem satis patiatur. *Uran.* Rigidam sententiam in fratrem dicis. *Adelph.* Amo fratrem: sed magis te amo, Pater mi, & tuam gloriam. Luat delicta sua frater, pœna atroce luat, ut qui sequuntur exemplum luxuriæ, exitum perhorrescant. *Uran.* Quid? ex duobus extremis si *medium* eligens, inter mercenarios tandem adsciscam hominem, non filii dignitate exitum per tantam degradationem videor tibi punivisse satis? *Adelph.* Heu satis! beneficium pro pœna decernes? & quid audio? igitur non recipere in gratiam solùm, sed recipere in filium cogitabas Anthropum, pristinoque honore dignari? *Uran.* Pœnitentem! *Adelph.* Itaque eundem ego rursum, ut olim, jubebor pro fratre colere, pro fratre amare, hominem charissimo Patri tam atrociter injurium? *Uran.* Pœnitentem! exemplum in Philanthropo habes. *Adelph.* At differes saltem tantæ gratiæ profusionem, donec constantiam amoris homo infidelis probaverit? *Uran.* Pœnitentem recipiam statim. O ut adsit! jam enim brachia pruriunt in amplexum! *Adelph.* In stuporem me abripit hæc exclamatio, & mens cum lingua deficit. Sine Pater, ut admirationi tantæ amoris Solitarius me indulgeam! sic enim me Zelus urit, ut verear, ne verbò labar, si diutius contendam tibi. *Uran.* Contentione quid opus est? quæro, si arbor, quam tu plantasti, diu arida, repente in frondes ac flores germinet, non ponis iram? non sententiam, quam tulisti: *Excindatur & in ignem mittatur!* continuò revocas? non à fructuum spe lætus priore in pretio lignum habes, & quam, priusquam exaruerat, curam impenderas, furtim impendis?.. Siles? *Adelph.* Pater, à prodigio argumentum capis, quod nunquam fiet. *Uran.* A prodigio, quod opus gratiæ quotidianum est. Ecce! rigavi exuccam arborem, & iam *floret*: rigo iterum!.. * *Adelph.* Superi! quanti & quale *fructus!* *Uran.* Ita dico vobis, *o anima*

* Arbor repente fructus habet.

mæ innocentes! si vestra innocentia præter flosculos nihil ferat,
POENIENTES FERVENTER Publicani & meretrices præcedent
vos in regno Dei! Matth. 21.

S C E N A II.

Adelphus. Mercenarius.

Adelphus. **A**Udivi grave tonitru, & video horrendum Symbolum!... itáne hoc malum expectandum sit mihi, ut frater non solùm pristinæ reddatur gratiæ, sed insuper præ me ametur?... Intueor virtutem gratiæ!... si poenitens frater non accipiet in vanum gratiam, tam erit dives meritis, quàm fructibus ista arbor... & ego qui huc usque in floribus, quos plantavi, mihi placui, jam Patri placebo minùs!... tamen hoc etiam scio, quòd nulla gratia vim inferat libertati: igitur non cooperabitur frater quantiscunque stimulis: non redibit!... scelesti spes! quò ruis anime? etiam optabis, credo, ut cassus sit Philanthropi labor, & frustretur cupido Uranii?... ablit à me tam tetrum crimen! damno damnabile votum! redeat Prodigus, modò redeat citra damnum meum!... Amari ab Uranio summa est meæ felicitatis: ut alius ametur etiam, fero, opto, gaudeo: sed ut aliquis plùs me ametur, non possum ferre!... & nisi fallor, est hæc justa invidia! est sancta ambitio! est appetitus excellentiæ veræ, non vanæ, est appetitus ex lege rectæ rationis optimè ordinatus: *ut aliquis ab Uranio præ me ametur, non possum ferre!...* *Mercenarius.* Salve Here! festina in occursum Philanthropo! congratulare! invenit ovem, quæ perierat! *Adelph.* Prodigus redit? *Merc.* Propere uterque aderit: præcurro, ut Patri nuntiem: nam & ipse se feret obviam in amplexum filii redivivi. *Adelph.* Uranius obviam ibit! Nimia est demissio tantæ Majestatis. *Merc.* Imò quasi hoc parum esset, festivam diem imperare toti viciniæ Philanthropus jussit;

iussit: gratiam inibis non modicam, Here; si ex gratulaturis
 primus occurreris. *Adelph.* Tantine est recipere homulum fu-
 gitivum? *Merc.* Tanti est Heris, amantibus nempe. Sed tibi,
Adelph. video pro gaudio tulisse fastidium. *Adelph.* Nihil ad
 te. Credis verò, serio tot facinorum pœnitentem Anthropum
 reverti ad Patrem? *Merc.* Non serium tantum, sed FFRVI-
 DE SERIUM loquuntur calentes lacrimæ, quæ rigant genas.
Adelph. Fortè sunt Crocodili. *Merc.* Meliora spero: vexatio
 enim intellectum dederit, & reverti ad se primum, deinde ad
 Patrem docuerit. Vera fuit fama de misero: post nostrum di-
 scessum coactus est à Satana porcos pascere, & ex siliquis vive-
 re. *Adelph.* Erat pœna conveniens culpæ. Et ex hara audet
 protervus puer rectà se in Patris regiam ferre? *Merc.* Philan-
 thropus ducit, talem siturus Patri, qualem reperit, tectum
 centone rustico, exhaustum fame, confectum macie, vix ossi-
 bus hærentem, & ad mortem pallidum, nisi quòd oculi ru-
 beant: Miserationem movebit tibi, cum videris. Non ibis
 Philanthropo obviam? *Adelph.* Aliæ curæ vocant. Tu fac,
 quod imperatum est tibi: Uranius in Horto deambulat.
Merc. Abit homo: quid cogitem?

S C E N A III.

Philanthropus. Prodigus. Mercenarius.

Philanthropus. E Ja! adhuc in limine domûs hæres? *Merc.* Eo;
 Domine, properantem longiore sermone
Adelphus detinuit. *Prod.* Adelphus! O dulce fratris nomen!
Phil. Expecta modò, & dic, cur Adelphus non sistit se mihi?
 nuntiasti, quid velim? *Merc.* Monui. Negavit, iturum se
 obviam, & videbatur mihi aut tristis, aut subiratus. *Phil.* Ho-
 mo est præproperi zeli: & tu, mi Anthrope, infelix esses, nisi

Tttt 3

Pater

Pater & ego amaremus te magis, quam frater tuus. *Prod.* Propter vos irascitur frater mihi: iusta est iræ causa! *Merc.* Sed ego metuo, ne, dum abest Philanthropus, ira fratris etiam iram Patris concitaverit: certè nihil pacificè loquebatur, neque miserationis notam adverti: narrantem de suis miseriis sine motu audivit. *Prod.* Iram Domini portabo, quoniam peccavi ei! *Mich.* 7. *Phil.* Et putas, Patrem severius aliquid statuisse? *Merc.* Si Adelphum audivit, metuo. Turbatus enim & calens ex horto prodiit, in quo ajebat, Patrem deambulare. *Prod.* Miserece cœlum! nam hic est hortus, in quo arbor mala malos fructus feci, in terra Sanctorum iniqua gerens! *Phil.* Quid video? ... *Merc.* Tecum stupeo ex hoc aspectu. Cùm ad te mitterer, Here, adhuc stetit arbor arida, nec nisi fructibus acerbis gravis: hic nunc quæ mutatio est! *Phil.* Volebat excindere lignum noxium severus Pater: ego impetravi inducias. *Merc.* Alia à priore est arbor: quid? si Adelphus precibus preces opposuit? *Phil.* Induciis certè offensus fuit, nec tolerare potuit tam diuturnam tolerantiam Patris. *Merc.* Igitur sine dubio ignis pabulum facta es miseranda arbor, & melior substituta est tibi! *Prod.* O triste omen pro me! *Phil.* Nihil animo cade, Anthrope! Advocatum apud Patrem Philanthropum habes. Ingrediar prior, & loquar pro te! tu hic expecta, donec vocatus fueris. *Prod.* !Etu! tu mihi sis Iesus! tu Salvator! *Phil.* Confide, ero. Interea ruminare sermonem, quem Patri loqueris. Hic sta, à longè, in angulo! vultum dejice! humilia Deo caput! cor ad gemitus, oculos ad fletum compara!... hoc situ, hac mente expecta, donec te intrò ducam. Tu mecum. *Merc.* Anthrope, spera bene! quem amat Filius, odisse non potest Pater.

SCE-

S C E N A IV.

Prodigus.

Spero trepidè. In ipso limine Paternæ domûs timor & tremor venerunt super me, ita ut pectus palpitet, & genua collidantur. Heu! malè conscia mens sibi quàm grave tormentum est!... Sed quæcunque me manet fors, trado me arbitrio Patris: vinciat! flagellet! urat! secet! omnia merui! modò non projiciat me à facie sua! modò in æternum parcat!... VINCE TE, Prodiges, persta! præparandus est animus ad primum alloquium: ruminari Philanthropus jussit, quæ sum dicturus, nempe ut cor verbis respondeat. Et, quid dicam? Universæ vitæ series ante oculos se mihi ponit! ô retra imago!.. & hanc imaginem ego Patri exhibebo?.. ita, exhibebo! VINCE TE-IPSUM anime, & noxium pudorem vince! placet humilis confessio: *malè agere turpe fuit, malè acta confiteri laudabile erit.* Igitur *confitebor*, & admittus in conspectum Patris recogitabo ei omnes annos meos *in amaritudine animæ meæ!* dicam ei: PATER!.. erro! donec receptus in gratiam fuero, non licet sic appellare! rectiùs dicam: *Domine!* aut: *Rex meus!* vel: *Deus meus!*.. imò habent ista nomina plus terroris, quàm spei: nomen *Patris* tenerum affectum movet: dicam ei: PATER, PECCAVI! & mox à primis pueritiæ annis vitæ meæ historiam retexens, narrabo delicta mea. Horrenda narratio erit! & ego sanctissimas aures meis turpitudinibus contaminabo!... Ah! quæ confusio cooperiet faciem meam?.. cooperiat! VINCAM MEIPSUM, & loquar adversum me contradictiones: dicam audacter, sed flens dicam: PATER, PECCAVI!... *Uranius à longè auscultans cum Philanthropo.* Audivi Davidis vocem: satis est! irruo in amplexum! *Phil.* Tene affectum Pater, nec tibi tuas delicias invide!... *Prod.* PECCAVI puer, heu! inobe
diens

diens nimis, & contumax ad Patris imperia: *tantillus* cūm essem, ō quoties paternum cor coēgi in graves gemitus, secuturæ ætatis flagitia præfagientes!.. MEA CULPA! *Uran.* Nova suspiria cies! nam qualem te video? *Phil.* Qualem peccatum fecit! *Prod.* PECCAUI *adolescens*, cūm per audaciam nunquam auditam petii portionem substantiæ, pertæsus obedientiam legibus Sanctissimis debitam, quas scripseras domui tuæ tuo digito, instar petulci onagri me liberum natum clamitans! ō tristis libertas! ō fallax verbum! ō vera servitus, quam *sub nomine libertatis* appetii! MEA CULPA! *Uran.* Excuso à cœcitate! luiti imprudentiam satis! *Phil.* Miseriæ, quam inter porcos est passus miser, magnitudinem in vultu exucco legis. *Uran.* Vulnerat paternum cor aspectus lugubris! *Prod.* PECCAUI *juvenis!* & optimam ætatem pessimis studiis consecravi, totum me in has curas effundens, ut *amarem, & amarer!* Ah! nullus est amor dignus amore, nisi amare te, Pater mi, & amari à te!.. *Uran.* Et tu contempsisti amorem meum! *Phil.* Dolet! *Prod.* Peccavi *in prosperis!* turpe otium, effusa in impudentiam licentia morum, libertas illoti oris, comptotandi & coludendi effrænis libido, denique deceptores amici, ac amicæ optimam indolem corruerunt: computruī coram oculis Dei cum intolerabili foetore! MEA MAXIMA CULPA! *Uran.* Bona confessio! *Prod.* Tolerasti me tamen, Deus mi, imò etiam *inter adversa* diu incorrigibilem, tandem correxisti! misisti filium, ut reduceres rebellem servum: ō bonitas! ō dignatio! verè PECCAUI IN COELUM! iram omnium cœlitum adversum me irritavi!.. sed nihil hoc angit: PECCAUI CORAM TE! Pater! CORAM TE! hæc est circumstantia aggravans immanè quantum peccantis malitiam! O ut saltem peccaturus inquisivissem angulum, ubi me non videres! sed (plecte insanam petulantiam cœlum!) CORAM TE, in oculis tuis peccavi, Pater! ite in fletus oculi mei! dignam æternis lacrimis cul-

culpam fletis? *Uran.* Fili, liquefcit animus in miferationis affectum. *Phil.* In gaudium miferatio definet. *Prod.* Et post tot crimina ego in limine Paternæ domûs subsisto? qua spe? jam enim, (quis dubitet?) utique JAM NON SUM DIGNUS VOCARI FILIUS TUUS! Sed quid? si faceres unum de Mercenariis? *Pater!* .. heu! etiam hac gratia non sum dignus! *Uran.* Quò magis indignus, hoc magis es indignus! *Prod.* Sed & ut Patris oculos subeam, non sum dignus! quò ibo à facie tua? ... *Uran.* Hem! fugit! Anthrope, ubi es? *Prod.* Heu Judex vocat! *Uran.* Patrem fugis!

S C E N A V.

Uranus. Philanthropus. Prodigus. Mercenarius.

Prodigus rediens à longè. PATER! *Uran.* Fili! *Prod.* Fui Filius! *Uran.* Recipio! *Prod.* PECCAVI IN COELUM! ET CORAM TE! *Uran.* Ignosco! *Prod.* JAM NON SUM DIGNUS VOCARI FILIUS TUUS! *Uran.* Pœnitentia dignum facit! *Prod.* FAC ME UNUM DE MERCENARIIS TUIS! *Uran.* Filium volo. *Prod.* Monstrum voca! *Uran.* Inter Paterna brachia esse cessas. *Prod.* Peccavi. *Uran.* Transtuli peccatum tuum! Surge! *Prod.* ad hos pedes occide me dolor! *Uran.* Surge! & mihi vive! *Prod.* Quoniam ita jubes, vivam ego, sed jam non ego! *Uran.* Vivat in te filius meus! *Phil.* Ego sum vita. *Prod.* O Philanthrope! tibi me debeo! *Phil.* Fratres sumus: amemus Patrem! *Prod.* Amo: da, ut amplius amem! *Uran.* Dabo. Auferam tibi cor lapideum, & dabo cor carneum, cor molle, cor cereum ad meos nutus. Eja! gaudium sit in universa domo super hoc pœnitente! i Mercenarie, promulga vicinix meam latitiam: nuntia, quia filius hic meus mortuus fuerat, & revixit, perierat, & inventus est:
Uuuu veniant,

veniant, cōgratulentur! *Merc.* Ecce avolo! *Prod.* O Amor!
Uran. O gaudium! ah! qualem te video! non ego sic vestivi te!
Prod. O Pudor meus! *Uran.* Cessa gemitus! restituum stolam
 primam. *Prod.* Quam turpiter abjeci! *Uran.* Dabo annulum
 in manu tua! *Prod.* Catenas merui! *Uran.* Reddam calcea-
 menta pedibus tuis! *Prod.* Curram deinceps viam mandatorum
 tuorum! *Uran.* Occidam vitulum saginatum: dies festiva erit!
Prod. Dolor, & gaudium, pudor, & amor, audacia & timor sua-
 vitate mirabili cor torquent, & recreant, quid dicam? quid co-
 gitem? quid faciam in tam læto tumultu? *Uran.* Initium læti-
 tiæ est: veni, intra in gaudium Patris tui! *Phil.* Veni, ego
 te ducam! *Prod.* O frater! ô Pater! ô dies jucunda! ô hora
 felix!

C H O R U S

Exhibet gaudia Pœnitentium,

Melancholia. Pœnitentia. Lætitia. Pax. Spes.

Melanch. **U**Bique exosa sum, infelix Melancholia!..*
 Propterea perpetuò vaga per orbem
 In omnes domos penetro,
 Nullibi habito.
 Vix videor, jam audio convitium:
 Vah! clamant, *Furia adest iterum!*
 Et tristiore nomine, invento ab Hippocrate,
 Ad invidiam compellantes me,
 Abi, inquit, abi saga,

Quæ

* Exhibetur domus luctus descripta Eccl. 7. cum titulo: *Beati qui lu-
 gent*, Matt. 5.

Quæ execrabilî magiâ
Homines in bubones convertis,
Abi Hypochondria!...
Si restito, mox inîtô consiliô,
Alius effusô in me bacchatur Mafficô,
Alius, tanquam si caput Medusæ viderit,
Aversa repentè facie, ad lufum profilit:
Alius, ne quidem salute data,
Inquisiturus socios, se foràs proripit,
Aut, si desit alius, Melampo comite,
Venatum prodit:
Denique nemo est, qui me non odit.
Nec miror: nam omnia turbo gaudia....
Sed, quid possum aliud? non sum rea:
Talem voluit *Naturæ Dominus*,
Et hæc est indoles mea.

A R I A.

Sic Deus voluit:

Creavit æthera, & voluit,

Ut sit locus gaudiorum:

Creavit tartara, & voluit,

Ut sint locus tormentorum:

In terris gaudia

Cum fletu miscuit:

Sic prudens voluit.

2.

Sint pura gaudia,

Et nullum misceat se melli fel,

Quis ad cœlum anhelabit?

Et rursum si non sit in felle mel,

Uuuu 2

Quis

Filius Prodigus

Quis non luctu desperabit?

Divinô igitur

Ego consiliô

Res orbis vario.

At fallor? nam quid sibi vult,

Quem lego titulus?

DOMUS LUCTUS! ... nunquid hic locus

Melancholiæ est proprius? ...

Idem loquuntur tristia,

Quæ oculis se objiciunt, * emblemata:

Non me decipio:

Tandem hæc erit mihi stabilis habitatio.

Juvat pulsare, & de incolis interrogare ...

Jo! Nihil erravi: salve Soror charissima!

Penit. Vide, ne aliam salutes pro alia.

Nam, unde venis? quæ es tu? & quid vis?

Melanch. Siccine? ecur dissimulas nôsse me?

Ego sum Melancholia, & tu es Poenitentia:

Non bene saluto te sororio nomine?

Penit. Pessimè: te enim *natura*, me genuit *gratia*,

Et nihil Melancholiæ

Commune est *cum poenitentia*.

Melanch. Similis tamen est oris species, similis habitus:

Penit. Sed non similis animus,

Et dissimillimæ lacrimæ. Apage! apage!

A R I A

i.

Meæ lacrimæ

Tanquam gemmantibus

Blanda ex vitibus

Quatuor Novissima.

In

In vina germinant,
Quæ cor exhilarant:

Tuæ lacrimæ,
Ut fluunt gelidæ

Ex ramis stiria,

In spinas decidunt,
Et spinas pariunt:

O quàm sunt aliæ
A meis lacrimæ!

2.

Veris lacrimis

Ingens est pretium:

Sanguis sunt cordium

Offenso Domino

Grata libatio:

Vanis lacrimis

Nullum est pretium:

Putris torrentium

Fons à stagnantibus

Fluit affectibus:

Felix, qui didicit,

Doctè quid flere sit!

Melanch. Nihil de his lubet disputare,
Modò liceat tecum saltem pernoctare.

Pœnit. Hem! pertinacia! sed bene est:*

Liceat! ingredi,

Experire, an placeant Domûs incolæ,

An lux & tenebræ possint cohabitare.

Ecce PAX, SPES, & LÆTITIA

Sunt individua Comites POENITENTIÆ,

Hæ sunt Sorores germanissimæ.

Letitia. Quàm tristem, Soror, adducis hospitem!

Uuuu 3

* Aperitur domus luctûs.

Pœnit.

- Pœnit.* Ipsam Tristitiam.
Pax. Næ tu atrociter desipis,
 Nisi ocyus hinc abigis Furiam!
Pœnit. Ejecta ex impiorum domibus
 Petiit diversorium meis in ædibus.
Pax. Intrà si pedem posuerit profuga,
 PAX exhibit,
Spes. Et cum pace LÆTITIA,
 Ac SPES abibit.
Lætitia. Unde fugit stolidà, redeat:
 In domo convivii, in hortis, in prostibulis,
 In lectis eburneis, in arcibus, in teloniis
 Reperiet, ubi habitet, & unde se nutriat.
Pœnit. Audisti sententiam?

T R I O.

Pax, Spes, Lætitia.

Abi! abi! quid juvat morari?
 In loco jam scopis mundato,
 Ornato Luc. II.

Et Deo sacrato,
 Vanæ tristitiæ locus non est.
 Abi! abi! cum Deo versari,
 Est Cælum in terris habere:
 Mærere,
 Pueriliter flere
 Notus Cœlitibus actus non est.

- Pœnit.* Abi! .. nos abrupta festivæ diei gaudia,
 Et coepta prosequamur sacræ lætitiæ cantica.
Lætitia. Imò sociæ (nam incipio ambigere)
 Quid? si delusæ à specie,
 Falsæ pro vera adhæremus Pœnitentiæ?

Pœnit.

- Pœnit.* Heu me! ...
Spes. Non est inanis suspicio:
Certè vera poenitentia
Nunquam est familiaris tristitiæ.
Pœnit. Vah! ... & nondum abis Tisiphone!
Jam enim tua lue
Coepisti hanc domum inficere!
Pax. Consulendum est oraculum:
Fiat Sacrificium!
Pœnit. Factum est:
Sacrificium Deo Spiritus contribulatus:
Cor contritum,
Et humilitatum Deus non despicias! Pf. 50.
Lætitia. Cor video, contritionem non video:
Testimonium petimus
Ex Propitiatorio. Num. 7.
Pœnit. Ergò

ARIETTA.

- In cineres, in cineres
Rebelle cor redigere!
Holocaustum exhibe
Offenso Numini!
Miserere Domine,
Ignem Cœlo deplue!
Dixisti: *Beati, qui lugent, Matt. 5.*
Ex Manna dulcedinem sugent,
Responde supplici:
Veniam an merui? ...
*Lætitia. Jo! * Cœlum vota approbat!*
Pax. Cor cælicus ignis devorat!

* Ignis de Cœlo cor accendit, & inaurat.

Spes.

Spes.

Imò purgat à Scoria,
Et in aureum vertit ex carneo!

*Om. tres,**Soror nostra es:*

Cordis versio est vera Conversio!

Vive pœnitentia!

Cresce in mille millia! Gen. 24.

Pœnit.

Te Deum laudamus!

Ariose.

Pœnitentia. Lætitia. Spes. Pax.

Jubilemus! geminemus

Psalms, Laudes, cantica!

Digna est, quam prædicemus,

Numinis Clementia!

Let. Spes. Pax. Vive Soror, Deo chara,

Procul sit tristitia!

Dulcis est, dum est amara,

Vera pœnitentia.

Omnes quat.

Jubilemus! geminemus

Psalms, Laudes, cantica!

Mutuam in foedus stemus:

Jubet amicitia:

Pœnitentia.

Nunquam posthac huc intrabit

(Spondeo) tristitia!

Let. Spes. Pax. Semper tecum habitabit

Spes, Pax, & Lætitia.

Melanch.

Quid vidi? quid audivi? errant,

Gravissimè errant, qui judicant,

Quòd Pœnitentia sit virtus Melancholica:

Ah! omnem tristitiam

Cœlestia pellunt solatia.

Unde

In amplexu paterno.

719

Unde veni, ad impios redeo:
Ibi, si non conceditur habitatio,
Saltem hospitium semper invenio.

A R I A.

1.

Felices animæ
Quæ solis æmulæ
Serenis semper oculis
Infra vos despicitis
Procellosis gravida
Officinis nubila!
Minacias
Nunquam tacturas vos
Securæ spernitis.

2.

Intus qui malus est,
Is verè miser est:
Quid splendidum palatium
Juvare potest Dominum,
Quem lecto febris arida,
Aut dira fixit podagra?
De gremio,
Si vis, ne vexem te,
Serpentem excute!

XXX

MEDI-

MEDITATIONIS IV.

De Filio prodigo
in amplexu paterno

PUNCTUM II.

Filii Felicitas.

SCENA I.

Adelphus. Mercenarius.

Adelphus. **E**T ne exprobravit quidem crimina sua perditio
adolescenti Pater ad salubrem pudorem? *Merc.*
Nullô verbô, sed sic excepit reducem, velut
si habuisset fidelem semper, & obedientem ad nutum, imò si
mavis, tanquam de se optimè meritum: restitui iussit sto-
lam primam, vestem ipse mutavit, idem ut nos faceremus,
voluit, atque ut esset festiva dies, toti vicinæ imperavit.
Adelph. Testes sunt aures meæ. Convivii apparatus, tumul-
tus discursantium, Symphonia, Chorus, jubili, sic longè la-
téque personant, ut si filius Uranii unicus iterum resurrexisset
à mortuis. *Merc.* Vera est comparatio: & Philanthropus
eodem cum Patre gaudio gaudens in Prodigio revixisse se præ-
dicat, etiam non nihil offensus, quòd tu non occurreris gra-
tulum, sicut monueram. *Adelph.* Macti animo peccatores!
felices vos scelera faciunt? *Merc.* Non scelera quidem, sed
pœnitentia facit. O si fuisses spectator singultuum, quibus
plangebatur pectus frater, commotus & ipse ad miserationem
fuisset. Ibi stabat in angulo tremens, atque *in Spiritu con-*
tribulato tribulatione amara percutiens malè conscium cor,
cum

cum gemitu miserabili, pueritiæ, adolescentiæ, & juventutis suæ delicta revocata ad calculum coelo lamentabatur. Auditores mecum Uranius ac Philanthropus à longè fuerunt: explicare non possum, quanta cum lætitiâ hanc confessionem uterque audierit. Denique non se tenuit Pater, quin prosiliret de latebris, irruensque in collum attoniti Anthropi artissimo amplexu stringeret felicem peccatorem, cui dulcedo paterni osculi propè vocem oppressi, sic, ut, nisi truncata verba, & abruptos affectus loqui non posset. *Adelph.* Tu verò loqueris multa nimis. Mihi ista gaudia lacrimas cient! sic? Misericordiæ omnia, Justitiæ detur nihil! *Merc.* sic? & tu credis, Adelphe, quòd iste gemitus Uranio placeat?

SCENA II.

Adelphus. Uranius. Mercenarius.

Uranius. Quid agis, Fili? tota familia exultat mihi, & gratulatur: tu solus à festo aberis? *Adelph.* Quid agis Pater? (ignosces enim, si loquar audaciùs, quòd amor jubet) Zelus, quo ardet pectus in gloriosam tibi ultionem læsæ ab Anthrope tuæ Majestatis, agrè patiebatur decretum recipiendi hominem tot scelerum reum in gratiam tuam: nunc in super festum imperas, quasi ex redivo Prodigii beneficium acciperes, & felicitati tuæ immensum incrementum accederet. Obsecro non hoc est invitare homines ad audacter peccandum? certè innocentes frigidius amare videris, quàm peccatores. Ego tot annis servio tibi, & nunquam mandatum tuum præterivi: & nunquam dedisti mihi hæc, ut cum amicis meis epularer: Sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti ei vitulum saginatum, Luc. 15. Et (nam repetere dolor cogit, quòd jam dixi) & tanquam si novum regnum accessisset imperio tuo, sic triumphas, & plaudis. *Uran.* Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt: epulari autem, & gaudere oportet.

X x x x 2

opor-

oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat, & revixit: perierat, & inventus est! ibid. Curre tu, & evoca juvenem, ut post Patrem reconciliet se fratri, ac scandala deprecetur. Merc. Libenter faciet, ut gaudium plenum sit. Adolph. Non est materia digna gaudio vilis homulus ex hara redux ad aulam Patris, quam petulanter contempserat. Pater! amoris excessus quò te abripiat, vide. Cùm in Bethlehem nasceretur Philanthropus, filius, in quo infinitè complaces tibi, Evangelizari gaudium quibus imperasti? pauculis pastoribus denique, rusticis, egenis, de plebe: hodie verò *super uno penitente* festum toti cœlo promulgatur! quid ageres, si tota Asia, aut universa America reduceretur ad te? Quis est igitur iste homo, *quia reputas eum, & apponis erga eum cor tuum?* Psal. 143. Quis per totum orbem vel cogitat de hoc prodigo, nisi fortè cum execratione, & nausea? plerique ne sciunt quidem, quòd vivat, & partem aliquam in rerum natura habeat. Tunc, cùm submerso Pharaone posttravisti Ægyptum, tunc ex gloriæ tuæ longè latèque ad terrorem sancti nominis tui propagatæ incremento, meritò *montes exultaverunt ut arietes, & colles sicut agni ovium*, Psal. 113. At hodie quæ est digna tanto applausu victoria? Pater, non loquitur invidia, sed zelus pro tuo honore, quem tanta bonitas planè pessumdat. Uran. Hoc verò absit: nam ego sum *Deus zelotes*, Exod. 34. & gloriam meam alteri non dabo. Gaudere oportet, quia Satana creptus est homo, qui quanti sit mihi, ex pretio, quo redemptus est, intelligis satis: Pater sum. Verùm tu erras, si credis, quòd quem recipio cum gaudio, recipiam *sine pœna*. Absit! crede mihi, nemo peccavit, aut peccabit impunè. Imò (vide, quo in pretio mihi sis!) ne Patrius amor, quantum misericordiæ tribuit, tantum laudi justitiæ detrahat, ideò exivi ad te, & Judicem Anthropi te constituo: cognosce causam, pronuntia sententiam, exhibe virum dignum tanta dignitate, quanta est Vice-Dei persona. Nihil metue, ne quemquam per prudentem

dentem rigorem offendens, gaudium aulae turbes. Ipse Prodigus, SI VERUS EST POENITENS, subjiciet se libens tibi, tuaeque sententiae acquiescet gaudens, & festi laetitiam per fervorem poenitentiae cumulabit. Accipe computum sumptuum, quos profudit imprudens: quam attulisti à Satana, reddo schedam, ut ex illa processum formes: addo potestatis insignia: * *quaecunque solveris, soluta erunt, & quaecunque ligaveris, ligata sunt!* Matth. 16. neque ut lacrimae ad mollitiam te moveant, velim: videre flentem Anthropum laetitia est, & lacrimae poenitentium sunt vinum Angelorum. *Adelph.* Sic agis ex gloriae tuae rationibus, Pater mi, & misericordiae temperanter indulges: officio fungar, ut decet hominem Divino honori sacrum. *Uran.* Memento tamen, hominem de homine judicare: ita forma iudicii non modica pars festi erit.

S C E N A III.

Adelphus. Prodigus. Mercenarius.

Adelphus. RECORDATOR. Nunc respiro: nec enim me *Judice*, Prodigus unquam major erit in regno caelorum, aut sedem supra innocentes habebit. Adest. *Prod.* Io frater charissime! gratulare mihi!... *Adelph.* Procul amplexu abstine! nec enim fratrem vides, sed Judicem tuum: potestatem delegatam ab Uranio reverere. *Prod.* Heu! tonitru grave! nunquid amice, in gratiam recepit me Pater, reddidit stolam primam, filium nominavit? quo crimine merui novam iram? *Adelph.* Culpam condonavit misericordia, poenam adhuc justitia exigit: ego dictare jubeor, vides insignia. *Prod.* Exosculor submisso genu! *Merc.* O caelum! quae Scena erit? *Adelph.* Cui adesse non decet te. Cede loco! Secretum tribunal teneo. *Merc.* Infelix Prodigus! metuo rigorem hominis! & ne repente felicitas tua in novam miseriam desinat. *Prod.* Ego verò si culpa

Xxxx 3

* Dat Claves.

culpa remissa est, miser esse non possum: poenam non deprecor, sed te laudo Pater! novum argumentum amoris est JUDEX FRATER! Væ mihi, si alienum, si inimicum dedisses! *Adelph.* Equidem inimicus non sum: verum tamen ad vindicandas Magni Dei injurias non decet esse lenem, aut muliebriter misereri. *Prod.* Places, Adelphæ, places. Rigidum ego Judicem sicut merui, ita opto. Eja! exuscita iram sanctam adversum peccata mea, & quanta polles, tanta utere potestate in poenas criminum! absit omnis miseratio! ad vigiliam, ad jejunia, ad flagra, ad labores, ad lacrimas condemna me: omnis poenitentia levis est, omne supplicium meritis minus. Etiam inter gaudia torquet animum amarus dolor de offenso Deo, *dolor vindictæ cupidus*, qua poenitentia seriatim voluntas probetur Numini: vindica! *Adelph.* Ipse videris irasci tibi. Fervorem laudo: cura, ut sibi constet. Inspice schedam hanc. *Prod.* O aspectus horrendus! ... *ô vita, nunquid vita, Deus mi, nunquid vita, & non potius perpetua mors, putredo, foetor!* *Adelph.* Confitere! nihil supra verum legis exarasse hinc Satanam? *Prod.* Imò circumstantias aggravantes ô quam multas omisit! *Adelph.* Et tot modis peccasti? *Prod.* Nullum est genus, nulla species flagitii, cujus reus non sim. *Adelph.* Et toties? *Prod.* Ah! quis numeret numerum? metiri non per numeros, sed per modios est necesse. *Adelph.* Neque habes, unde excuses te? fortè mundus exemplis rapuit? *Prod.* Homo, non truncus, vivens homo, non cadaver eram: debebam contra torrentem niti. *Adelph.* Fortè infirmitas carnis prostravit? *Prod.* Petulantiam, proterviam, impudentiam, libidinem voca! Poterant alii SEIPSOS VINCERE, & coercere intra septa decalogi naturæ corruptæ impetus, cur ego non poteram? *Adelph.* Fortè Satanas vi, aut fraude præcipitavit invitum? *Prod.* Eheu! ultro in præcipitia cucurri, & volvi deorsum voluptas fuit. *Adelph.* At poenitet tandem? *Prod.* Ah! tandem! maledicta sit illa hora, qua discessi à Patre amens!

Adelph.

Adelph. Sincerâ confessio fuit: serius dolor est? *Prod.* Dolor æternus erit. O si factum infectum fieri posset, quid facere, quid pati vellem? age, pronuntia sententiam acerbam: damna me ad transtra, ad catastas, ad crucem! INFERNUM MERUI! nihil supra meritum pati possum. *Adelph.* Moves animum, frater: doloris tui vehementia propè cogit compati tibi. *Prod.* Cave, ne facias, frater! recordare, quòd Judex sis, & officio fungere: Satisfacere justitiæ cupio cum rigore. *Adelph.* Æquitas postulat, cujus causâ fratris nomen attendere esset Juri Divino derogare: itaque compara animum ad poenam delictis dignam ferendam fortiter. Discussa causa est: habeo fatentem reum: excusatio nulla suppetit. Quod igitur ad supremæ Majestatis gravissimè offensæ satisfactionem ex lege justitiæ feliciter cedat, atque ad salutarem mortalium horrorem, ne per temerariam spem audaciùs peccent, efficaciter serviat, potestate à cæli Domino mihi ad hoc judicium demandata Ego TE CONDEMNO, ut FILII JURE, quo olim gaudebas, & quod, cum perdidisses, misericordia hodie nimis liberaliter reddidit, æternum exutus, SORTEQUE MERCENARII contentus vivas. *Prod.* Heu! ferale tonitru ad mortem ferit! *

S C E N A IV.

Philanthropus. Prodigus. Adelphus.

Philanthropus. PRÒ cælum, quid video! vive mi Anthrope! ecce in brachiis amantis jaces! *Prod.* O amor mi! *Phil.* Respira, & noli timere! remissa sunt tibi peccata tua! *Matth. 9.* Frater meus es! *Prod.* Imò satisfiat justitiæ: Sim unus de Mercenariis tuis! satis pro peccatore sum felix. *Phil.* At pro meo amore non satis. *Adelph.* Domine, vide, ne ames nimium. *Phil.* Quid? non Pater prodigum recepit in filium, & tu obstrepis? *Adelph.* Pater recipit, Judex non recipit. Condônata est reo pœna æterni ignis: acquiescat Miseri-

* In deliquium concidit.

fericordia: cætera Justitiæ dentur. *Phil.* Adelphe, talem sententiam contra te velles ab alio ferri? *Adelph.* Honor Patris, quem utique supra Anthropum amas, sic postulabat. Aut quid? non æquum est, ut innocentium præ pœnitentibus prærogativa sit major? *Prod.* Æquum est, Domine! & quanquam gravissimè doleo de jactura tanti Boni, quantum est *in jure filii*, tamen, obsecro, ne obsistas sententiæ: vel inter mercenarios si toleras, infinita miseratio est. Sine, ut exuam istam vestem tam malè aptatam Reo! *tunica pellicea quæ me tegat, sufficit: serviens tibi comedam in sudore vultus tui panem meum, donec in pulverem corpus, & anima in nihilum rediens holocaustum justitiæ fiat.* *Phil.* Laudo heroicè pœnitentis affectum: sed uterque erratis. Jus Filii neque innocentia tua, neque tua pœnitentia meretur: ego ambobus merui. Age Adelphe, huc conjice oculos! * *in forma servi* sic pro ambobus laboravi: hæc pro utroque sum passus, ut ex meis meritis sicut innocentia, sic pœnitentiæ pretium facerem apud Patrem: *Anice, num feci injuriam tibi? habe, quod innocentibus merui, jus hæreditatis: volui autem idem jus mereri pœnitentibus etiam: quid contradicis? Non licet mihi, quod volo facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?* Matth. 20. Metue tibi, neque nimum in innocentia complace! veniet dies, cum erunt novissimi primi, & primi novissimi, tepidæque innocentia fervidæ innocentia postponetur. *Adelph.* O Superi! video, quò me abripuerit imprudens Zelus: da veniam, Domine, æmulationi *non secundum scientiam æmulanti!* *Phil.* Imò judicet Pater inter me, & te!.. ** Pater, ex Adelphi judicio nondum satisfactum justitiæ pro Anthrope fuit: condemnor ad novos labores, ad nova flagra, ad novam crucem: & subscribo sententiæ. Auferte paludamentum gloriæ: rursus induam formam servi, & inter mercenarios famulabor pro Anthrope tibi! vale mi Anthrope, & fruire Patris gratiâ! cave, ne rursus excidas!

SCE-

* Exhibentur insignia Passionis Dominicæ. ** Prodit Uranius.

SCENA V.

Personæ omnes.

Uranus. QUAM tristis Scena hujus diei lætitiā temerat!
Adelph. Vivat frater!.. Pater, ego peccavi severus Judex adversus fratrem! Ah! quò me vertam? Anthrope, te damnavi! Philanthrope, tuum amorem non æstimavi! Pater, tuam misericordiam accusavi! omnibus reus sum! vertite in me iram, & aulâ pellite! *Prod.* Justa in me sententia fuit. Philanthrope, absit, ut rursus abeas in mortem tu! heu! semel occidi! iterum occidam? tormenta omnia, quæ passus es tu pro me, expedite in me ministri justitiæ! & tu me suscipe S. Crux! huc affigat trabalibus clavis, ne avellar iterum à Deo JESU meo! in hac ara hostia fiam pro peccato! *Adelph.* Tu probasti pœnitentiam ferventem Frater: nunc ego TE ABSOLVO, & me condemno! æquius judicium probate Domini. *Phil.* Qui se ipsum judicat, non judicatur: sic places. *Uran.* Æmulatio te decepit, Adelphè! satisfactum abundè fuisse justitiæ, hinc vides, ô bone! igitur *potestate ligandi*, qua polles, in illos utere, qui se participes reddere thesauri negligunt, quem Filius offert: veris pœnitentibus *potestas solvendi* faveat. Posthac æmulamini charismata meliora! & pœnitentem innocens, innocentem pœnitens amoris studio erga nos contendat superare. *Phil.* Ita, hæc pugna placet. *Prod.* Hanc pugnabimus strenuè! *Adelph.* In hac felix victor, & victus erit. *Uran.* Vires ad pugnam ab epulis capite, quas meus filius paravit vobis. *Merc.* Ecce aula se aperit: strata est mensa: vocata vicinia: tota domus in jubilis. *Uran.* Festum agamus diem! * *Adelph. Prod.* Manhu! quid est hoc? *Phil.* Panem Angelorum manducabit homo: *Comedite amici, & bibite, & inebriamini charissimi!* *Cant. 5.* *Uran.* Et tu, fili mi, præprimis gaude! Ecce *omnium iniquitatum, quas operatus es, non*

Yyyy

recor-

* Descendit ex nubibus mensa strata pro Cœna magna: & aperitur aula
 jubilans.

recordabor! Ez. 18. Eat in cineres apocha, debitorum testis, quæ contraxisti! Prod. O Pater! ô amor! & quid retribuam? Uran. Calicem Salutaris accipe. Ecce sacrum Convivium, in quo Christus sumitur poenitentium non Iudex, sed Salvator. Prod. Anima Christi sanctifica me! esto anima animæ meæ, ut placeam tibi! Corpus Christi salva me, ne sine fructu sis occisum pro me! Sanguis Christi inebria me, ut plenus Deo posthac nihil humile volvam animo! Aqua Lateris Christi lava me, ut nihil hæreat cordi, quod displiceat tibi. Phil. Ecce Convivium, in quo recolitur memoria Passionis meæ! cave, ne renoves! Prod. Passio Christi conforta me hominem imbellem, & cui vis tentationi succumbentem! ô bone Jesu, exaudi me tibi supplicem, & à te uno sperantem auxilium in negotiis, in periculis, in miseriis. Phil. Confide: ecce Conviviū, in quo non corpus epulis, sed mens impletur gratiâ. Prod. Gratiis opus est. Intra vulnera tua absconde me contra insidias mundi! ne permittas me separari à te per blanditias carnis! ab hoste maligno defende me, ne vincar in adversis, & in hora mortis meæ voca me, ne deficiam in angustiis. Uran. Nihil metue: nam quoniam accedis vestitus veste nuptiali, non manducas iudicium tibi, sed ecce convivium, in quo futuræ gloriæ pignus datur. Spera bene! qui se nascens dedit socium, & moriens in pretium, dum se convescens dat in edulium, promittit, quòd se regnans sit daturus in præmium. Prod. O promissio! ô gratia! ô adsit citò beata hora, qua jubebis me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te! Uran. Aderit hora! venies! cum Sanctis meis laudabis me! Prod. Cum Sanctis peccator! Uran. Peccator poenitens. Prod. O felix poenitentia! & pro tot gratiis quid à me exigitur? Uran. Phil. Amantes ama! Prod. O dulce imperium! & hoc est satis? Uran. Satis. Eja vos omnes mei, in jubilos & plausus ite!

O. A. M. D. G.

PRÆ-